



Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0336 r


Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 23.6.2015
podpis: 





MVCRP013J0CA

V Praze dne 14. 6. 2015
Č. j.: MV-19159-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali manželé , Ukrajina, a

, Ukrajina, státní občané Ukrajiny, trvale bytem , rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 10.12. 2014, č. j. VS-332/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žádost výše jmenovaných o udělení státního občanství České republiky byla podána dne 4. 12. 2013 u Krajského úřadu Plzeňského kraje. Žadatel pobývá v České republice od roku 2002, trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen od 7. 7. 2008. Žadatelka žije v České republice od roku 2003, trvalý pobyt na území České republiky jí byl povolen od 7. 8. 2008. Dne 9. 11. 2013 uzavřeli žadatelé manželství, z předchozích vztahů mají zletilé děti.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 12. 5. 2014 bylo řízení o společné žádosti jmenovaných o udělení státního občanství České republiky podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno do 17. 6. 2014 a žadatelé byli vyzváni k předložení dokladů a potvrzení nezbytných k projednání jejich žádosti. V souladu s § 47 správního řádu byli žadatelé zároveň informováni o tom, že Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky. Tímto usnesením byli rovněž poučeni o svých procesních právech ve smyslu ustanovení § 36 a § 38 správního řádu, dle nichž mají právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí, jakož i právo zvolit si zmocněnce podle § 33 správního řádu.

Vypraveno dne:

20-04-2015 

V návaznosti na shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí byli žadatelé dopisem Ministerstva vnitra ze dne 6. 11. 2014 vyrozuměni o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. Žadatelé převzali uvedený dopis dle dokladu o doručení dne 10. 11. 2014 a svého práva nevyužili.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že oba žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství podle § 7 odst. 1 písm. a), písm. c) a písm. d) zákona o státním občanství, tj. mají ke dni podání žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržují, nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin a pohovorem konaném u Krajského úřadu Plzeňského kraje prokázali znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Splnění podmínky pro udělení státního občanství podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, se s odkazem na § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), dnem účinnosti uvedeného zákona (tj. dnem 1. 1. 2014) nevyžaduje.

Podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, jež spočívá v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních zákonů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky, však dle závěru Ministerstva vnitra žadatelé nesplňují.

Z vyúčtování Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky k osobě žadatele, vystaveného dne 21. 5. 2014 za období od 1. 9. 2008 do 18. 5. 2014, vyplývá, že žadatel nehradil řádně a včas povinné platby a vzniklo mu sankční penále. Ke dni 10. 3. 2014 dlužil na platbách 2.296,- Kč, penále za rok 2013 ve výši 157,- Kč uhradil i s dřívějšími dluhy dne 4. 11. 2013.

V případě žadatelky je z informace o pojištění Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 21. 5. 2014 za období od 5.1. 2007 do 21. 5. 2014, zřejmá úhrada penále ve výši 109,- Kč ze dne 13.10. 2009 a prominutí penále ve výši 1531,- Kč dne 7.1. 2014. Podle vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 1. 4. 2014 do 21. 5. 2014 žadatelka uhradila pohledávku 3.444,- Kč dne 15. 4. 2014 a zůstatek na účtu penále činil 114,- Kč.

Nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství lze dle § 11 odst. 4 tohoto zákona prominout v případech hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra po souhrnném zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí žádné důvody ve smyslu citovaného ustanovení k prominutí splnění uvedené podmínky žadatelům neshledalo. Zároveň Ministerstvo vnitra zohlednilo pochybnosti o dostatečné transparentnosti příjmů žadatelů a jejich slabou pracovní integraci. Vzhledem k tomu dospělo Ministerstvo vnitra k závěru, že společné žádosti udělení státního občanství České republiky v daném případě nevyhoví.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra, které oba žadatelé převzali dle dokladu o doručení dne 15. 12. 2014, podali v zákonné lhůtě dne 30. 12. 2014 včasný rozklad, který doplnili dne 23. 1. 2015. K doplnění rozkladu připojili kopie pracovních smluv, uzavřených žadateli a s.r.o, na dobu určitou od 1. 1. 2015 do 30. 6.2015

V podaném rozkladu uvedli, že předmětné rozhodnutí napadají v celém rozsahu jeho výroku. Ve spojitosti s citací obecných ustanovení správního řádu a § 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pouze v obecné poloze vyjadřují přesvědčení, že jejich žádost nebyla posouzena a zamítnuta v souladu se zákonem. Dle jejich názoru rozhodnutí postrádá logickou vazbu a především zjištěný skutkový stav neodpovídá skutečnému skutkovému stavu a správní úvaha není zdůvodněna v souladu se správním řádem.

V doplnění rozkladu pak namítají, že správní orgán nesprávně vyhodnotil skutečnosti týkající se porušování předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění, neboť dluhy na pojistném na veřejném zdravotním pojištění byly v roce 2009 způsobeny tím, že žadatelé nebyli několik měsíců v pracovním poměru, a na přelomu roku 2013 a 2014 byli v důsledku konfliktu v Kyjevě nuceni zůstat delší dobu na Ukrajině a k úhradě pojistného na zdravotní pojištění došlo logicky až po příjezdu. Podotýkají, že správní orgán ve svých závěrech opomenul, že například žadatel naopak jindy hradil své platby s předstihem a že žadatelé své dluhy, které jsou podle jejich názoru marginální, uhradili. Závěry správního orgánu jsou tak dle nich v rozporu se zjištěným skutkovým stavem.

Dále žadatelé zmiňují rozpor mezi zjištěným skutkovým stavem a závěrem správního orgánu týkajícím se pochybností správního orgánu o transparentnosti příjmů žadatele a jejich pracovní integraci. Argumentují tím, že jsou od roku 2008 v pracovních poměrech, přičemž odkazují na kopie pracovních smluv a přehledy Všeobecné zdravotní pojišťovny k platbám. Kromě měsíčních pauz jsou od roku 2008 oba zaměstnaní a v mezidobí se snažili pracovat brigádně a hradit své platby samostatně.

Žadatelé se též dovolávají principu proporcionality a v tomto kontextu v rozkladu uvádějí citace z rozsudků Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 31/2005-78 a č.j. 5 As 39/2009-81. S vědomím toho, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, namítají, že princip přiměřenosti nebyl při posuzování jejich žádosti zohledněn. Proto žadatelé navrhuji zrušení napadeného rozhodnutí.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným

rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, důkazy a argumenty důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelé splňují podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky dle § 7 písm. b) zákona o státním občanství ve smyslu § 74 zákona o státním občanství České republiky nevyžaduje.

Důvodem pro zamítnutí společné žádosti byla skutečnost, že žadatelé nesplnili podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť důsledně neplnili povinnosti vyplývající ze zákona o veřejném zdravotním pojištění a splnění této podmínky jim nebylo podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominuto. Přitom bylo přihlédnuto k pochybnostem o transparentnosti příjmů žadatelů a hodnocení jejich pracovní integrace.

Z listinných podkladů ministr vnitra ve shodě se závěry správního orgánu prvního stupně zjistil, že v celém sledovaném období žadatelé opakovaně porušovali povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné pojištění, když nehradili řádně a včas povinné platby. Zákonné povinnosti na daném úseku žadatelé neplnili ani v době probíhajícího správního řízení o jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky. Smyslem a účelem podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je přitom vyloučit z možnosti nabytí státního občanství žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy, neboť lze důvodně předpokládat, že by v porušování právních povinností pokračoval, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec státní občanství České republiky nenabyl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105).

V posuzovaném případě považuje ministr vnitra za právně významnou skutečnost, že žadatelé neplní stanovené povinnosti opakovaně a soustavně od počátku sledovaného období. Neobstojí proto jejich argumentace, dle níž bylo příčinou porušování předmětných povinností způsobeno v zásadě pouze časově omezenými událostmi. Při hodnocení porušení zákonných povinností žadateli tak bylo v souladu s principem proporcionality přihlédnuto k závažnosti porušení zvláštního právního předpisu a k okolnostem podstatným pro zhodnocení jeho porušení. Ministr vnitra přitom došel k závěru, že je nutné dát žadatelům prostor k tomu, aby správnímu orgánu rozhodujícímu o žádosti o udělení státního občanství České republiky prokázali, že své povinnosti v budoucnu budou plnit řádně a včas.

Pokud jde o otázku transparentnosti příjmů žadatelů, která byla vzata v úvahu při rozhodování o žádosti, je třeba dle názoru ministra vnitra ve spojitosti s jejich doloženými pracovními aktivitami připustit, že v některých obdobích nejsou zdroje jejich příjmů jednoznačně prokazatelné, například, kdy žadatelé vykonávali brigády.

V případě posuzování pracovní integrace žadatelů lze podle přehledu jejich doložených pracovních aktivit dle názoru ministra vnitra do jisté míry přisvědčit námitce žadatelů, že mají snahu být zaměstnáni, nicméně v roce 2009 a 2012 byli po dobu několika měsíců vedeni na úřadu práce jako uchazeči o zaměstnání a jejich pozice není zatím zcela stabilní.

Ministr vnitra však konstatuje, že otázku transparentnosti příjmů a pracovní integrace nepovažuje v daném případě za rozhodující pro zamítnutí žádosti o udělení státního občanství České republiky; touto skutečností je, jak je shora uvedeno, opakované a soustavné porušování zákonných pojištění na úseku veřejného zdravotního pojištění, pro které ministr vnitra neshledal důvody hodné zvláštního zřetele k jejich prominutí.

Zároveň ministr vnitra zdůrazňuje princip, dle něhož na udělení státního občanství není právní nárok, jak již dříve opakovaně v řadě rozhodnutí potvrdil Ústavní soud i Nejvyšší správní soud, a který ostatně zmiňují i žadatelé (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. června 2006, čj. 3 As 32/2005 – 51, a navazující usnesení Ústavního soudu ze dne 17. května 2007, sp. zn. II. ÚS 624/06, či rozsudek Nejvyššího správního soudu, čj. 4 As 142/2013-29).

V případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí či nikoli. Jak ostatně vyplývá z usnesení Ústavního soudu České republiky, č. j. IV.ÚS 586/99 ze dne 8. 3. 2000, každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou cizinci získat státní občanství České republiky s tím, že zde není žádného základního práva, které by stát mohl porušovat tím, že cizinci státní občanství neudělí. Pokud tedy není cizinci státní občanství České republiky uděleno, neporušuje tím orgán zastupující stát žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup pak není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb.

S odkazem na výše uvedené proto ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra



